

ТРАЯН ПЪРВАНОВ СТЕНИ

chitanka.info

Все не мога да спра, да се свия на завет
в някой ъгъл сред белия шум на стените
и да бъда щастлив като някой мерзавец,
който мери до грамче бита на везните,
да се смея безгрижен и скъпите гости
да ме гледат — добър, преуспял и възпитан,
и в неделя, праметнал килима на лоста,
да отупвам праха от живота си ситен.
Всеки ден като сляпа къртица да ровя,
да се блъскам под слънцето
място да взема
и на нощите пустата звездна отрова
да прогаря душата
на моето време...
Все не мога да спра!
Чуйте как с ветровете
тоя свят от гърма на протестите руква.
Вижте там на стената, под огнено цвете
грее име на мрамор с изтъркани букви...
Кой е бил?
Млад е бил...
Кой ли вятър го люшна
кратка памет да вдъхне на малката плоча —
в лунно време, огряло простора бездушно,
тук са стреляли в него убийците точно.
Под небето куршумена сприя все духа —
колко сиви стени с букви кървави къпе,
а отвътре улисани —
слепи и глухи
кротки хора почистват пак фикуси с кърпи.
В дълъг ден свободата ми среса косите
и не сгънах в покоя до днес рамената.
Вие бързайте своите стени да спасите —
аз вървя към свободния гръб на стената.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.